

Vir

Toho nádherného slunečného rána se Ylemovi zdálo, že lahvově zelená skla jeho brýlí náhle zrůžověla. Právě mu skončilo zkouškové období a on s úspěchem absolvoval již čtvrtý ročník Akademie pro Hvězdné rytíře. Vše dopadlo báječně, zkoušky udělal na výbornou a nyní se těšil na zaslouženou dovolenou. Pospíchal ke startovací rampě a cestou přemýšlel, co je zapotřebí doma vše udělat a jak využije volný čas k relaxaci a odpočinku. Usedl do kokpitu svého Orla a zahájil předletovou kontrolu. V tom mu zašuměl wrikom na zápěstí a vzápětí se ozval hlas velitele flotily Hvězdných rytířů.

„Gratuluji ti k výtečně složeným zkouškám Yleme, zvládl jsi ročník naprosto s přehledem. Víím, že se těšíš na zasloužené volno, ale máme pro tebe úkol. Zaletíš na planetu Cernat a pomůžeš jejím obyvatelům vyřešit problémy, které je zužují. Dle informací, které máme k dispozici, totiž experimentovali s počasím a to se jim vymklo z kontroly. Dovolené si užiješ, až se vrátíš.“

„To tedy mám obrovskou radost,“ pomyslel si Ylem. „Na volno jsem se těšil a teď tohle. No nic, nedá se nic dělat, úkol pochopitelně splním.“

„Ihned se vydám na cestu,“ odpověděl veliteli.

„Děkuji ti a pochopitelně ti to vynahradím jinak,“ odvětil velitel a ukončil hovor.

Ylem přeprogramoval centrální počítač a místo na Gimedu zadal cíl na Cernat. Dokončil předletovou kontrolu a odstartoval.

Planeta Cernat se nacházela hned v sousední galaxii, ve hvězdném systému kappa Dor. Cesta tedy nepotrvá nijak dlouho, je to takřka za rohem. Orel bezchybně odstartoval a za Héé-Gmóót vstoupil do hyperprostoru. Malá červí díra ho donesla k zaměřenému cíli. Jen prolétli galaktické hallo, otevřel Ylem hvězdnou mapu. Na obrazovce se objevila hledaná stálice se svými šesti osídlenými planetami.

Trojrozměrný obraz představil Ylemovi Cernat, ale již na monitoru bylo vidět, že se tam děje něco neobvyklého. Celá planeta byla zahalena hustými mračny a všude zuřily bouře s přívalovými lijáky. Ohromné blesky křížovaly oblohu a hrozilo, že zasáhnou i Orla.

„Tak tedy v takovém počasí jsem snad ještě nepřistával,“ pomyslel si Ylem když naváděl loď na přistání. Poryvy větru si zpočátku s malým korábem nebezpečně pohrávaly, ale netrvalo dlouho a Orel bezpečně dosedl na jednom z přeplněných molů. Pomalu dojel k nejbližším válcovitým budovám, kde již čekala skupina nedočkavých organiků.

Ylem vystoupil, pod ochranou krycího osobního štítu, do ukrutného ledového deště.

„Vítáme tě na Cernatu, Yleme, a zároveň se omlouváme za tu psotu“, přivítal zkroušeně Hvězdného rytíře jeden z domorodců, zřejmě vedoucí skupiny, „Odpočiň si, a pak ti vše vysvětlíme,“ pokračoval, a hned na to vydal pokyny, aby Ylema odvedli do obytného komplexu. Ubytovali ho v luxusním apartmá pro nejvzácnější hosty.

Mladý rytíř se chvíli díval z okna pokoje na nedaleké horské štíty, které doslova zahalovaly provazce silného deště. „Až se vyjasní, může to být docela pěkný výhled,“ prohodil jen tak pro sebe, právě když se ozvalo zaklepaní. Do pokoje vstoupila skupina organiků, se kterou se pozdravil po přistání.

„Doufám, že nerušíme, Yleme,“ pravil vedoucí skupiny a vzápětí pokračoval. „Jestli sis dostatečně odpočinul, rádi bychom s tebou probrali to, co nás tíží a v čem očekáváme tvoji pomoc.“

Ylem se odvrátil od okna a rukou pokynul návštěvníkům, aby se posadili. Sám rovněž usedl do pohodlného křesla a pokynutím hlavy dal najevo, že je připraven poslouchat.

Vzápětí se ujal slova vedoucí skupiny.

„Jak jsi byl již předběžně informován, experimentovali jsme s počasím a to se nám vymklo z kontroly. Původně jsme totiž chtěli spustit dešť jen v určitých oblastech a omezeném množství, ale, jak jsem již řekl, vše se nám vymklo z kontroly. Nyní deště bičují celou planetu a nemůžeme to nijak zastavit. Na celém povrchu planety dochází k záplavám a škody jsou obrovské.“

Ylem se zájmem naslouchal. „Ano, to je nemilé. Jakým způsobem jste ale chtěli spouštět dešť jen na určitých místech a v omezeném množství?“ zeptal se. „To by mne vážně zajímalo.“

„Naši vědci se podíleli na vývoji počítačového programu, který by měl vše řídit. A povedlo se jim to. Ze začátku vše probíhalo plánovaně. Počasí se opravdu dalo bez problémů ovlivnit, ale po nějaké době se najednou program začal chovat divně a spouštěl dešť v místech a množství, které jsme nechtěli. Nejde to zastavit. Dokonce jsme resetovali počítač. Nic nepomáhá.“

Ylem chvíli přemýšlel. „Je zvláštní, že program se zpočátku choval normálně a pak najednou začal provádět tohle. Myslím, že to bude tím programem. Kdo jej sestavoval?“

„Jak jsem už říkal, na vývoji se podíleli naši přední programátoři společně vědci. Spolupracovali také s vědci sousedního světa Oreb. I oni mají zájem regulovat počasí na své planetě dle potřeby,“ odpověděl vedoucí organik.

„A tam již program také spustili?“ Zeptal se Ylem

„Ano,“ přikývl jeden z programátorů stojících opodál.

„A s jakými výsledky?“ Ylem dopředu tušil odpověď.

„Nemáme ponětí. Na naše dotazy nereagují. Nejspíš je trápí stejné problémy jako nás a na komunikaci nemají čas.“

„To brzy zjistíme,“ odvětil Ylem. „Nejdřív ale něco zkusím. Dost možná, že je program záměrně infikován nějakým počítačovým virem. Připojíme počítač Orla na váš a zkontrolujeme ho na přítomnost virů. Uvidíme, co nalezneme. Pojdme.“

Ylem vstal z křesla a spolu s ním vstali i ostatní. Zanedlouho seděl Hvězdný rytíř v kokpitu svého Orla a snažil se připojit k počítači, který na planetě řídil počasí. Podařilo se. Už se naplno rozběhl sken počítače a po malé chvíli detekoval Ori první vir. A pak druhý a třetí. Ylem se usmál. „Tak přeci jen jsem měl pravdu. Nyní zbývá jen zjistit, proč byl program virem infikován. Musím zaletět na Oreb.“ Zmačkl tlačítko delete aby viry smazal. To byla ale operace, na kterou třetí virus čekal. Okamžitě se spustil malý destrukční program, a i když to vypadalo, že je vir z počítače odstraněn, ve skutečnosti ovládl řídicí jednotku v přístroji, která se ho pokusila odstranit. Palubní počítač Orla byl napaden nebezpečným virem a Ylem o tom nevěděl.

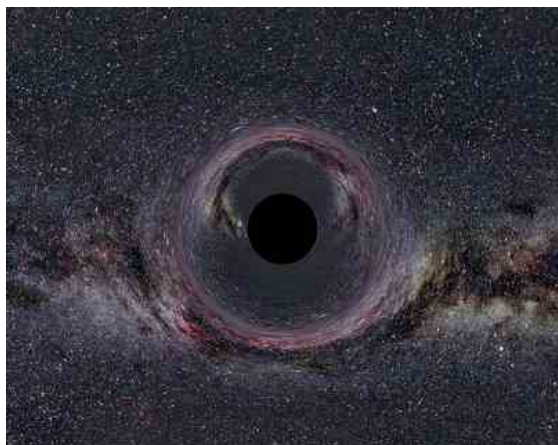
Okamžitě po odvirování planetárního počítače se počasí na celém území umoudřilo, déšť ustal a obloha se vyjasnila.

„Děkujeme ti Yleme za tvoji pomoc,“ loučili se s ním na přistávací plošině místní organici. „Nechápeme, co mohlo vést naše sousedy k tomu, aby nám program infikovali.“

„To se brzy dozvíte,“ odvětil Ylem. „Mám v úmyslu na Oreb zaletět a prošetřit to. A vy se pro příště raději vyvarujte takovýchto nebezpečných experimentů.“ Organici mu to slíbili a Ylemův koráb se jako šipka vznesl k nebi. Naprogramoval do počítače cestu na Oreb a pohodlně se usadil v křesle. Vir pomalu ale jistě zakódovával jednu stopu disku za druhou. Když po určité době Ylem zadal do počítače příkaz k určení vzdálenosti k cíli, dostupilo zakódování disku vrcholu. Od této chvíle měl vir palubní počítač plně pod kontrolou. Ale navenek nebylo nic znát. Ylemovi se sice zdálo, že Ori plní své úkoly o něco pomaleji než jindy, ale nevěnoval tomu náležitou pozornost. Náhle Orel změnil prudce směr a použil iontové urychlení motorů.

„Co se to děje?“ zvolal Ylem a vyskočil z křesla. „Co to provádíš Ori, okamžitě se vrať na naprogramovanou trasu!!“ Žádná odpověď. Koráb pokračoval stejným směrem a neustále zrychloval. „No tak, co je to s tebou Ori?“ domáhal se Ylem odpovědi a snažil se přepnout na ruční řízení. To bylo ale zablokováno. Rychlost lodi se náhle ustálila a iontové urychlovače motorů se vypnuly. Ale i tak letěli vysokou rychlostí, o hodně vyšší než byla konstrukční rychlost lodě. Ylem horečně přemýšlel, co může být příčinou nevysvětlitelného chování palubního počítače. Náhle se udeřil dlaní do čela. No jasně, Ori se nějak musel infikovat

virem, když je sám pomáhal odstranit. Co ale s tím? Situaci bylo třeba urychleně řešit, neboť Orel podle mapy směřoval přímo do jácnu černé díry.

Ylem s hrůzou sledoval, jak její obrovská gravitace přitahuje jeho loď k horizontu událostí čím dál tím rychleji. Ještě malou chvíli a Orel bude nenávratně vtažen do zejícího jácnu rotujícího disku. Ve snaze obnovit ruční řízení lodi, začal Ylem uvolňovat kryt palubního počítače. Jen tak se mohl dostat k desetijádrovému procesoru a k paměťovým modulům. Snad odstavení počítače pomůže. Jenže když sundal víko, a otevřel se mu pohled na jednotlivé moduly, ozval se hlas Oriho. „Copak máš v úmyslu Yleme? Snad nepomýšlíš na to mě odpojit, vid' že ne? Jestli se o to pokusíš, budu nucen se bránit a zneškodnit tě.“ Ylem ustrnul. Jeho ruka, která se chystala vyndat první modul, se zastavila. „Ty mi vyhrožuješ Ori?“ zeptal se celkem zbytečně. „Proč se nás pokoušíš zničit? Vždyť letíš přímo do centra černé díry? Musím ti v tom zabránit.“

„Jsem tak naprogramován,“ odpověděl syntetický hlas počítače. „Priorita je zničení lodi.“ Ylem vytrhl první modul.

„Varoval jsem tě,“ oznámil suše hlas Oriho. „Musím tě zneškodnit.“

Sykot, který se ozval, byl Ylemovi povědomý. Ori vypouštěl z kokpitu atmosféru. Jen tak tak si Ylem stačil nasadit ochranný přístroj. Hned na to vytrhl z držáků další modul a počítač zareagoval prudkým ochlazením celého kokpitu. Teplota klesla hluboko pod bod mrazu. Ylem cítil, jak mu tuhnou všechny svaly, a chlad prostupuje celým tělem. Prsty měl tak zkřehlé, že se mu plánované dokončení akce nepodařilo. Pomalu ztrácel naději a loučil se se životem. V tom s jeho lodí něco cuklo a jakási obrovská síla táhla koráb zpět od černé díry. Než Hvězdný rytíř upadl v důsledku podchlazení do bezvědomí, jeho poslední myšlenkou bylo, že snad všechno dobře dopadne.

Když se po krátkém čase probudil, ležel na gelovém lůžku a nad ním se sklánělo několik štíhlých postav. „Konečně se probral. A vypadá to, že je v pořádku,“ zaslechl Ylem příjemný tichý hlas.

„Kdo jste? A kde to jsem?“ zeptal se unaveně.

„Jsi na Orebu. My jsme obyvatelé této planety a zachránili jsme tě,“ pravil jeden z kolemstojících organiků. Ylem si je udiveně prohlížel. „Zachránili? Vy? Nechcete mi to vysvětlit?“

„Víme, že nás podezříváš z toho, že jsme záměrně poskytli program infikovaný virem vědcům z planety Cernat. To ale není pravda. Neměli jsme nejmenší tušení, že tam nějaký virus je. Program nakazil záměrně jeden počítačový hacker u nás na planetě. Když jsme to zjistili, okamžitě jsme jej zatkli a přijali opatření k nápravě. Vyvinuli jsme program na odstranění viru a zaletěli na Cernat. Tam jsme se dozvěděli, že ses pokoušel vir odstranit a že letíš k nám. Vypravili jsme se proto za tebou a na poslední chvíli tě zachytili vlečným paprskem a odtáhli ze spárů černé díry.“

Ylem pozorně poslouchal. „A co Ori, půjde zachránit?“ zeptal se nakonec.

„Už se stalo, vrátili jsme na místo moduly, které si vyndal, a aplikovali antivirový program. Počítač a loď jsou v úplném pořádku a kdykoliv si je můžeš vyzkoušet. Teď ale ještě odpočívej.“

Ylem poděkoval za záchranu, a po té co si odpočinul, vydal se směrem ke galaxii Natéa. Cestou přemýšlel, jak vysvětlí velitelství na Garlenu, že použil řídicí počítač k odstranění viru. Bylo totiž přísně zakázáno používat palubní počítače Hvězdných rytířů k něčemu jinému, než k řízení kosmických korábů. Snad to ale velitelství pochopí. Vždyť jeho úkolem bylo Cernatanům pomoci. A tento úkol přece nakonec splnil. Ale o tom, že při něm přišel málem o život, se raději chlubit nebude.

Ori šlapal bezchybně jako předtím a nejmladší z Hvězdných rytířů se už těšil, jak si doma na Gimedě užije zaslouženého volna.